DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, 30 grudnia 1964 r. **Nr 13***) Poz. 27—32

TREŚĆ

OKÓLNIKI

KOMUNIKATY

27.

OKÓLNIK Nr KS 8/64
z dnia 25 listopada 1964 r.
w sprawie kar umownych

Jak wynika z przeprowadzonych kontroli znaczna część jednostek gospodarczych nie przestrzega obowiązku obliczania i zgłaszania do rozrachunku kar umownych należnych tym jednostkom od innych jednostek z tytułu niespełnienia określonych postanowień umownych (niedotrzymanie terminu dostawy, pogorszenie jakości dostarczonych przedmiotów, nieuzasadnione odstąpienie od umowy itp.).

W związku z powyższym Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości wyjaśnia, co następuje:

1) dostawca lub odbiorca, któremu stosownie do obowiązujących przepisów o warunkach dostaw w obrocie krajowym oraz dostaw związanych z obrotem z zagranicą, należy się kara umowna (odszkodowanie umowne) i jeżeli nie uzyskał od jednostki nadrzędnej zezwolenia na zaniechanie dochodzenia odszkodowania, obowiązazany jest obliczyć kwotę należnej kary umownej;
2) kary umowne należy obliczać bieżąco tzn. z tytułu każdej pojedyńczej dostawy, która nastąpiła z naruszeniem ustalonych warunków dostawy i postanowień umowy; dostawca (odbiorca) nie ma obowiązku dochodzenia odszkodowania (kary umownej), jeżeli jego wysokość z tytułu jednej dostawy nie przekracza 2.000 złotych;
3) obliczone należne kary umowne (odszkodowania umowne) księguje się w zależności od sposobu zgłoszenia ich do rozrachunku:
   Wn konto 210 „Należności inkasowe" lub
   Wn konto 230 „Pozostałe rozrachunki z odbiorcami i dostawcami"
   Ma konto 886 „Rezerwy i dochody przyszłych okresów" (konto analityczne „Dochody przyszłych okresów");
4) zapłatę kar umownych księguje się:
   Wn konto 110 „Rachunek rozliczeniowy"
   Ma konto 210 „Należności inkasowe" lub
   Ma konto 230 „Pozostałe rozrachunki z odbiorcami i dostawcami" oraz równolegle:
   Wn konto 886 „Rezerwy i dochody przyszłych okresów" (konto analityczne „Dochody przyszłych okresów")
   Ma konto 800 „Straty i zyski";
5) przedsiębiorstwa, które ewidencję dochodów przyszłych okresów prowadzą na odrębnym koncie syntetycznym, dokonują na tym koncie księgowań, o których mowa w pkt. 3 i 4;
6) przedsiębiorstwa, które zapłaciły kary umowne, księgują zapłacone z tego tytułu sumy:
   Wn konto 800 „Straty i zyski"
   Ma konto 110 „Rachunek rozliczeniowy";
7) nie podlegają ewidencji na kontach bilansowych ewent. zobowiązania przedsiębiorstw z tytułu kar umownych; zobowiązania takie należy ewidencjonować na koncie pozabilansowym 291 „Zobowiązania warunkowe".

Równocześnie Ministerstwo Finansów przypomina, że wszelkiego rodzaju pozostałe kary i grzywny (administracyjne, sądowe itp.) nałożone na przedsiębiorstwo winny być również księgowane w ciężar konta 800 „Straty i zyski".

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

28.

OKÓLNIK Nr KS 11/64
z dnia 3 grudnia 1964 r.
w sprawie księgowego ujęcia premii pracowników zjednoczeń (jednostek równorzędnych) grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe.

W związku z wątpliwościami co do sposobu księgowania premii wypłaconych pracownikom zjednoczeń na podstawie uchwały nr 132 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe (Monitor Polski nr 32, poz. 140) — zwanej dalej uchwałą nr 132, Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości wyjaśnia, co następuje:

1) Wypłaty premii z funduszu premiowego dla pracowników zjednoczeń księguje się na właściwe konto kosztów (556 „Koszty administracyjne zjednoczeń", 557 „Koszty porozumienia branżowego") zgodnie z ogólnymi zasadami obowiązującymi dla ewidencji wypłat wynagrodzeń objętych funduszem płac przy zastosowaniu konta 252 „Rozliczenie funduszu premiowego";
2) Ewidencja szczegółowa do konta 252 „Rozliczenie funduszu premiowego" powinna umożliwiać ustalenie wy-

*) Ostatni numer w tym roku.

sokości wypłat dotyczących poszczególnych części funduszu premiowego (§ 2 ust. 2 załącznika nr 3 do uchwały nr 132), a w ramach tych części — poszczególnych jego pozycji, oraz ustalenie stopnia — wykorzystania przeznaczonych limitów funduszu.

3) Pod datą 31 grudnia danego roku sprawozdawczego księguje się premie przewidziane do wypłaty za wykonanie zadań IV kwartału oraz zadań całorocznych w sposób określony w pkt. 1. Występujące w związku z tym księgowaniem saldo kredytowe konta 252 „Rozliczenie funduszu premiowego" należy wykazać w bilansie łącznie z kredytowym saldem rozrachunków z tytułu płac.

4) Wypłacone w roku następnym premie za wykonanie zadań IV kwartału oraz zadań całorocznych roku ubiegłego (w wysokości rzeczywiście przyznanej) księguje się pod datą ich wypłaty w ciężar konta 252 „Rozliczenie funduszu premiowego" i na dobro odpowiedniego konta środków pieniężnych.

5) Ewentualną różnicę pomiędzy kwotą premii przewidzianych do wypłaty (pkt. 3) zarachowaną pod datą 31 grudnia, a kwotą premii rzeczywiście przyznanych i wypłaconych (pkt. 4) przenosi się konto 801 „Straty i zyski działalności administracyjnej".

6) Wypłaty premii, o których mowa w pkt. pkt. 3, 4 i 5 należy, bez względu na datę dokonania tych operacji, zarachować w ewidencji szczegółowej prowadzonej do konta 252 „Rozliczenie funduszu premiowego" do funduszu premiowego za ten rok, którego dane wypłaty (operacje) dotyczą. Sposób księgowań (ewidencji) powinien umożliwiać ustalenie rzeczywistego wykorzystania funduszu premiowego za każdy rok oddzielnie.

7) Operacji związanych z tworzeniem funduszu premiowego w zjednoczeniach nie księguje się, z wyjątkiem księgowań, o których mowa w pkt. 3.

Równocześnie wyjaśnia się, że w celu prawidłowego rozliczenia funduszu premiowego pracowników zjednoczeń za rok 1964 należy dokonać następujących księgowań w zakresie wypłat wszelkiego rodzaju premii i nagród, które stosownie do ust. 1 pisma okólnego Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 16.7.1964 r. znak E.23-54/1081/64 obciążają wymieniony fundusz premiowy:

a) jeśli chodzi o nagrody i premie wypłacone ze środków funduszu administracyjnego zjednoczenia (środków funduszu porozumienia branżowego) — należy jedynie zmienić ich zakwalifikowanie w ramach ewidencji analitycznej do konta 556 (557),

b) jeśli chodzi o nagrody i premie wypłacone z innych środków (z reguły z otrzymanych na ten cel dotacji) należy:

— kwoty otrzymanych środków przeksięgować na zwiększenie funduszu administracyjnego tj.

Wn odpowiednio konto rozrachunków lub inne konto, na którym ujęto poprzednio zobowiązanie z tytułu otrzymanych środków

Ma konto 851 „Fundusz administracyjny zjednoczenia",

— kwoty wypłaconych nagród i premii przeksięgować w ciężar odpowiedniego konta kosztów tj.:

Wn konto 556 „Koszty administracyjne zjednoczeń" (557 „Koszty porozumienia branżowego") z zarachowaniem w ramach ewidencji analitycznej do pozycji płac (fundusz premiowy),

Ma odpowiednio konto rozrachunków lub inne konto, na którym ujęto poprzednio zobowiązania z tytułu otrzymanych środków.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

29.

OKÓLNIK Nr KS 12/64
z dnia 5 grudnia 1964 r.
w sprawie przekazywania pozostałości funduszu administracyjnego zjednoczeń na fundusz rezerwowy.

W związku z wątpliwościami co do realizacji w praktyce przepisu § 12 ust. 4 uchwały nr 404 Rady Ministrów z dnia 11 października 1961 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1961 r, nr 79, poz. 329 i z 1963 r. nr 14, poz. 77) — Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości wyjaśnia, co następuje:

W przypadkach gdy ustalenie w dniu 31 grudnia stanu nie wykorzystanych w danym roku środków funduszu administracyjnego zjednoczeń i ich przelanie w tym samym dniu na rachunek funduszu rezerwowego jest z przyczyn obiektywnych niemożliwe (np. ze względu na brak danych o obrotach na rachunku rozliczeniowym funduszu administracyjnego za ostatnie dni roku, otrzymane od podległych jednostek wpłaty na fundusz administracyjny na poczet roku następnego itp.) należy pod datą 31 grudnia każdego roku przeksięgować kwotę nie wykorzystanych w danym roku środków funduszu administracyjnego na fundusz rezerwowy dokonując następującego zapisu:

Wn konto 851 „Fundusz administracyjny zjednoczeń"
Ma konto 884 „Fundusz rezerwowy zjednoczenia".

Przelew wymienionej wyżej kwoty powinien w takich przypadkach nastąpić najpóźniej w terminie do 20 stycznia roku następnego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

30.

OKÓLNIK Nr ZG 1/64
MINISTRA FINANSÓW
z dnia 10 grudnia 1964 r.
w sprawie wyjaśnienia znaczenia określeń użytych w § 1 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 1959 r. w sprawie zezwolenia na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych uzyskanych z niektórych tytułów.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. nr 21, poz. 133) wyjaśnia się, co następuje:

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 1959 r. w sprawie zezwolenia na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych uzyskanych z niektórych tytułów (Monitor Polski nr 60, poz .295) zezwala określonym osobom i na określonych warunkach na wykorzystanie w tym eksporcie zagranicznych środków płatniczych otrzymanych z tytułu spadków zagranicznych.

Określenia „spadków zagranicznych" użytego w cytowanym wyżej zarządzeniu Ministra Finansów nie należy stosować do kwot obejmujących renty (świadczenia rentowe) przypadające z zagranicy. Renty te bowiem nie straciły swego charakteru prawnego wskutek śmierci rencisty, wobec tego w zakresie przepisów dewizowych stosować należy zasady obowiązujące dla wypłaty rent zagranicznych.

MINISTER FINANSÓW
J. Albrecht

31.

OKÓLNIK Nr PO. 16/64
z dnia 11 grudnia 1964 r.
w sprawie opodatkowania przychodów, osiąganych przez członków rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu z tytułu podziału czystej nadwyżki bilansowej.

Zgodnie z postanowieniami statutowymi, członkami rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu mogą być:

1) pracownicy spółdzielni zatrudnieni na podstawie umowy o pracę i

2) rzemieślnicy, prowadzący warsztaty rzemieślnicze na własny rachunek.

Obydwie wymienione grupy członków otrzymują wypłaty z tytułu czystej nadwyżki bilansowej.

Ponieważ wypłata czystej nadwyżki na rzecz członków spółdzielni, będących pracownikami, ma analogiczny charakter jak udziały członków spółdzielni pracy wypłacane poszczególnym członkom z czystej nadwyżki, Ministerstwo Finansów zarządza na podstawie art. 3 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zaniechanie poboru podatku od wynagrodzeń od wypłat z tytułu czystej nadwyżki, dokonywanych na rzecz członków rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu, będących pracownikami — w granicach określonych przepisami art. 5 ust. 1 pkt 21 ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r. Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309). Jeżeli natomiast chodzi o wypłaty z tytułu czystej nadwyżki dokonywane na rzecz członków spółdzielni, będących rzemieślnikami prowadzącymi warsztaty rzemieślnicze na własny rachunek, to wypłaty takie stanowią źródło przychodu, należące do piątej grupy źródeł przychodów i podlegające opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym.

PODSEKRETARZ STANU
J. Dusza

32.

OKÓLNIK Nr FP. 1/64
z dnia 23 grudnia 1964 r.
w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac związanych ze sporządzaniem programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów.

Opracowanie branżowych, gałęziowych i regionalnych programów rekonstrukcji organizacyjno-technicznej, przewidzianych uchwałą Nr 225 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów (Monitor Polski Nr 55, poz. 261) a także zarządzeniem Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 30 lipca 1964 r. w sprawie zasad opracowania programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów (Monitor Polski Nr 68, poz. 319), wymaga podjęcia i zakończenia w terminie do dnia 31 marca 1965 r. (i w dalszych terminach) szeregu prac koncepcyjnych, naukowo-badawczych i projektowo-kosztorysowych w ministerstwach, zjednoczeniach, przedsiębiorstwach, biurach projektów, biurach konstrukcyjnych i technologicznych, instytutach naukowo-badawczych itd. a także w prezydiach rad narodowych i ich organach.

W celu zabezpieczenia sprawnego przebiegu i finansowania powyższych prac Ministerstwo Finansów podaje następujące wyjaśnienia:

1. Prace związane ze sporządzaniem programów rekonstrukcji i koniecznej do nich dokumentacji (monografii, założeń, projektów programu itd.) mogą być przez jednostki opracowujące:
   — wykonane we własnym zakresie,
   — zlecone do wykonania innym jednostkom organizacyjnym, jak np. instytutom naukowo-badawczym, biurom projektów, biurom konstrukcyjnym i technologicznym, zakładom badań i doświadczeń, katedrom szkół wyższych, specjalnym zespołom roboczym.
2. Źródłami sfinansowania omawianych prac — w zależności od rodzaju jednostek wykonujących i od rodzaju samych prac — są:
   — środki budżetowe ministerstw lub prezydiów rad narodowych,
   — fundusz administracyjny zjednoczeń,
   — fundusz własny branży,
   — środki obrotowe przedsiębiorstw,
   — fundusz postępu techniczno-ekonomicznego (w ramach kwot, wydzielonych z ogółu środków tego funduszu, na prace w zakresie postępu organizacyjno-ekonomicznego).
3. Źródłami sfinansowania prac związanych z dokumentacją projektowo-kosztorysową inwestycji wynikających z programu rekonstrukcji branż, gałęzi i regionów są środki inwestycyjne odpowiednich inwestorów.
4. W przypadku wykonywania prac przez instytucje opracowujące program we własnym zakresie, wynagrodzenia wypłacane z tego tytułu winny mieścić się w ramach przyznanych limitów funduszu płac — z uwzględnieniem treści następnych punktów (5 i 6).
5. Zaangażowanie funduszu płac przy wykonywaniu prac we własnym zakresie przez instytucje opracowujące program może występować w dwojakiej formie:
   — zaangażowania osobowego funduszu płac, jeżeli prace będą wykonywane w ramach obowiązków służbowych pracowników instytucji,
   — zaangażowania bezosobowego funduszu, jeżeli wykonanie prac zostanie zlecone osobom fizycznym na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia.
6. W przypadku, jeśli środki finansowe lub limity funduszu płac będące w dyspozycji jednostek sporządzających program okażą się na skutek konieczności opracowania programów rekonstrukcji nie wystarczające, jednostki te składają w obowiązującym trybie odpowiednie wnioski do jednostek nadrzędnych o powiększenie z ich rezerw środków lub limitów funduszu płac.
7. Ministerstwa i prezydia wojewódzkich rad narodowych — w przypadku niemożności załatwienia wniosków podległych jednostek we własnym zakresie na skutek braku rezerw środków finansowych lub limitów funduszu płac — mogą wystąpić — w obowiązującym trybie — o zwiększenie środków finansowych lub rezerw funduszu płac, z tym, że wniosek ten winien być uprzednio uzgodniony z Międzyresortową Komisją do spraw rekonstrukcji organizacyjno-technicznej powołaną zarządzeniem Nr 79 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1964 r.

PODSEKRETARZ STANU
J. Trendota

KOMUNIKAT Nr 14

o skreśleniu biegłego z listy dyplomowanych biegłych księgowych.

Na podstawie § 13 ust. 2 uchwały Nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, w 1961 r. Nr 87, poz. 370, z 1962 r. Nr 61, poz. 290) i § 18 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 39) zawiadamia się, że z powodu zgonu został skreślony z listy dyplomowanych biegłych księgowych Ob. Władysław Busłowski, zam. w Białymstoku, ul. Gdańska 26 m. 1.

Jednocześnie unieważnia się legitymację Nr 2872.

MINISTER FINANSÓW

z up. DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Paryziński

KOMUNIKAT

Ministerstwo Finansów zawiadamia, iż w ustawie budżetowej na 1965 r. oraz w szczegółowym podziale dochodów i wydatków budżetu centralnego na 1965 r. zmieniona została dotychczasowa numeracja części obejmującej dochody i wydatki Ministerstwa Finansów. Dochody i wydatki Ministerstwa Finansów, które zarachowywane były w 1964 r. na część 5 — Ministerstwo Finansów podlegać będą, począwszy od 1 stycznia 1965 r., zarachowywaniu na część 63 — Ministerstwo Finansów.

W związku z powyższym Ministerstwo Finansów prosi, aby we wszystkich dokumentach i zleceniach bankowych, zawierających dyspozycje dotyczące budżetu Ministerstwa Finansów, w miejsce dotychczasowej części 5 zamieszczona była wyraźnie część 63.

Ścisłe przestrzeganie ustalonej zmiany klasyfikacji budżetu Ministerstwa Finansów pozwoli uniknąć zbędnych przeksięgowań zarówno w bankach jak i poszczególnych jednostkach.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
St. Kołakowski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

OPŁATA POCZTOWA ZRYCZAŁTOWANA

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 63/1, dz. 7 rozdz. 3 w V-tym Oddz. Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawione nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW5190-64. Nakł. 24.000 egz. Z-20.